

A GUADALUPE HIDALGOI SZERZŐDÉS

Guadalupe Hidalgo, 1848. február 2.

Békeszerződés az Amerikai Egyesült Államok és a Mexikói Köztársaság között

A Mindenható Isten nevében:

Az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Mexikói Államok, őszinte vágy által hajtva, hogy véget vessenek a két Köztársaság között sajnálatos módon fennálló háború csapásainak, s hogy kapcsolataikat a béke és a barátság szilárd talajára helyezték, mely mindkét fél állampolgárai számára kölcsönös haszonnal kell, hogy járjon, s hogy biztosítsák azt az egyetértést, összhangot és kölcsönös bizalmat, melyben a két népnek jó szomszédként élnie kellene, e célból kijelölték meghatalmazottaikat, nevezetesen:

Az Egyesült Államok elnöke Nicholas P. Tristet, az Egyesült Államok állampolgárát jelölte ki, a Mexikói Köztársaság elnöke pedig Don Luis Gonzaga Cuevast, Don Bernardo Coutot és Don Miguel Atristant, a nevezett köztársaság állampolgárait jelölte ki;

Akik, miután kölcsönösen biztosították egymást teljhatalmukról, a béke szerzője, a Mindenható Isten védelme alatt létrehozták, elfogadták és aláírták a következő szerződést a békéről, barátságról, a határokról és a háború utáni rendezésről az Amerikai Egyesült Államok és a Mexikói Köztársaság között.

I. cikkely

Legyen szilárd és általános béke az Amerikai Egyesült Államok és a Mexikói Köztársaság között, valamint országaik, területeik, nagy- és kis városaik és a lakosaik között, helyre vagy személyre való tekintet nélkül.

II. cikkely

Ezen szerződés aláírása után azonnal megállapodást kell kötni az Egyesült Államok fegyveres erőinek hadseregtábornoka által kijelölt megbízott vagy megbízottak és a mexikói kormány megbízottai között abból a célból, hogy megtörténjen az ellenségeskedés ideiglenes felfüggesztése és, hogy a nevezett

fegyveres erők által elfoglalt területeken helyreállítható legyen az alkotmányos rend, mind politikai, mind közigazgatási, mind igazságszolgáltatási szempontból, amennyire ezt a katonai megszállás körülményei lehetővé teszik.

III. cikkely

Miután az Egyesült Államok kormánya ratifikálta a jelen szerződést, azonnal utasítást kell adni szárazföldi erői és flottája parancsnokainak, megkívánván az utóbbtól (feltéve, hogy a jelen szerződést addigra ratifikálta a Mexikói Köztársaság kormánya, s a ratifikált dokumentumokat kicserélték), hogy hagyjon fel a mexikói kikötők blokádjával; s megkívánván az előbbtől (hasonló feltételek mellett), hogy a lehető leghamarabb kezdje meg az Egyesült Államok összes csapatának kivonását a Mexikói Köztársaság területéről, azokra a helyekre, amelyeket közös megállapodás alapján kell kijelölni, a kikötőktől számított 30 *league*¹ távolságon belül; s ezt a csapatkivonást a Köztársaság területéről a lehető legkisebb késedelemmel kell végrehajtani; a mexikói kormány ezennel kötelezi magát, hogy a csapatok kényelmének biztosításához minden lehetséges eszközt rendelkezésre bocsát, menet közben és új helyükön is, és elősegíti a jó viszonyt köztük és a lakosok között. Hasonlóképpen utasítást kell küldeni a vámházakért felelős személyeknek minden olyan kikötőbe, melyet az Egyesült Államok erői elfoglaltak, megkívánván tőlük (hasonló feltételek mellett), hogy azonnal adják át azokat a mexikói kormány által meghatalmazott személyeknek, minden olyan kötelezvénnel, import- vagy exportvám tartozást bizonysító okmánnyal, melynek kifizetése ezután válik esedékessé. Továbbá, pontos számlát kell készíteni az ezen vámházak által vagy bárhol Mexikóban az Egyesült Államok hatósága által begyűjtött azon import- és exportvámok teljes összegéről, melyet azután szedtek be, hogy ezen szerződést a Mexikói Köztársaság kormánya ratifikálta; hasonlóképpen a begyűjtés költségeiről is számlát kell készíteni; és ezt a teljes összeget, csupán a begyűjtés költségeinek levonásával, át kell adni a mexikói kormánynak, Mexikó városában, a ratifikált dokumentumok kicserélését követő három hónapon belül.

Az Egyesült Államok csapatainak a Mexikói Köztársaság fővárosából történő kivonását, a fentebbi kikötés figyelembe vételével attól számított egy hónap alatt végre kell hajtani, hogy a nevezett csapatok parancsnokai az utasításokat megkapják, vagy ha lehet még ennél is hamarabb.

---

¹ 1 *league* = 3 mérföld = 4,8 km.

IV. cikkely

A jelen szerződés ratifikált példányainak kicserélése után azonnal végleg vissza kell adni a nevezett Köztársaságnak minden várat, erődöt, területet, helyet és tulajdont, melyet a jelen háború alatt az Egyesült Államok fegyveres erői elvettek vagy elfoglaltak a Mexikói Köztársaság következő cikkely által kijelölendő határain belül, mindazon fegyverekkel, hadi felszerelésekkel, lőszerrel és más köztulajdonnal együtt, melyek elfoglalásukkor a nevezett várakban vagy erődökben voltak, s melyeknek ott kell maradniuk, amikor a jelen szerződést a Mexikói Köztársaság kormánya ratifikálja. Ebből a célból, a jelen szerződés aláírását követően azonnal utasítást kell adni ezen várak és erődök parancsnokainak, hogy akadályozzák meg a fegyverek, hadi felszerelések, lőszer és egyéb köztulajdon elszállítását vagy megsemmisítését. Mexikóváros is beleértendő a fenti kikötésbe, a fegyverek, hadi felszerelések stb. átadását illetően, a nevezett várost körülvevő sáncokon belül.

Az Egyesült Államok erőinek a ratifikált dokumentumok kicserélését követő három hónap alatt, vagy még hamarabb, be kell fejezniük csapataik végső kivonását a Mexikói Köztársaság területéről; a mexikói kormány ezennel kötelezettséget vállal, az előző cikkely alapján, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel segíti és megkönnyíti a csapatok kivonását, és elősegíti a jó viszonyt köztük és a lakosság között.

Ha azonban, ezen szerződés mindkét fél által történő ratifikálása nem történik meg kellő időben ahhoz, hogy lehetővé tegye a csapatok behajózását a Mexikói-öböl mexikói kikötőiben még a járványos időszak beállta előtt, ebben az esetben baráti megállapodást kell kötni a nevezett csapatok főparancsnoka és a mexikói kormány között, melynek értelmében egészségügyi és más szempontból is alkalmas helyeket kell kijelölni a még be nem hajózott csapatok lakhelyéül, a kikötőktől számított 30 *league* távolságon belül, a járványos időszak elmúltáig. Az általunk járványos időszakként megjelölt időtartam május első napjától november első napjáig értendő.

Minden, bármelyik fél által szárazföldön vagy vizen ejtett hadifoglyot át kell adni amint lehet, a jelen szerződés ratifikált példányainak kicserélése után. Abban is megállapodás történt, hogy ha bármely mexikóit bármely indián törzs tart jelenleg fogságban az Egyesült Államok következő cikkely által kijelölendő határain belül, a nevezett Egyesült Államok kormánya ki fogja csikarni ezen foglyok szabadon bocsátását és visszaadja őket országuknak.

V. cikkely²

A két Köztársaság közötti határvonal a Mexikói-öbölben kezdődjön, 3 *league*-re a szárazföldtől, a Rio Grande, vagy más néven Rio Bravo del Norte torkolatával szemben, vagy legmélyebb ágának torkolatával szemben, ha egy-nél több ága ömlik közvetlenül a tengerbe; innen felfelé ezen folyó közepén, a legmélyebb medret követve, ahol egynél több lenne, egészen addig a pontig, ahol eléri Új Mexikó déli határát; innen nyugat felé, Új Mexikó déli határa mentén (mely Paso városától északra húzódik) egészen annak nyugati végéig; innen észak felé, Új Mexikó nyugati határvonala mentén amíg az nem keresztezi a Gila folyó első ágát; (vagy, ha ezen folyó egyik ágát sem metszi, addig a pontig, mely az említett határvonalon legközelebb van egy ilyen ághoz, s innen egyenes vonalban addig;) innen lefelé az említett ág és az említett folyó közepén, míg az beleömlik a Rio Coloradoba; innen keresztül a Coloradon, követvén a Felső- és Alsó-Kaliforniát elválasztó határvonalat, a Csendes-óceánig.

Új Mexikó jelen cikkelyben említett déli és nyugati határai azok, melyeket az a térkép fektet le, melynek neve „Az Egyesült Mexikói Államok térképe, ahogyan a nevezett köztársaság Kongresszusának különböző törvényei azt meghatározták és körülírták, és a legjobb szakértők megszerkesztették. Javított kiadás. Kiadta J. Disturnell New Yorkban 1847-ben”; mely térképből egy példányt csatoltunk a jelen szerződéshez az alulírott megbízottak aláírásával és pecsétjével. Valamint, hogy elejét vegyünk minden nehézségnek, melybe az Alsó- és Felső-Kalifornia közötti határvonal kijelölése ütközhet, megegyezés született, hogy a nevezett határ egy egyenes vonal legyen a Rio Gila közepétől, ahol az beletorkollik a Coloradoba, egy olyan pontig a Csendes-óceán partján, mely egy tengeri *league*³ távolságra délre van San Diego kikötőjének legdélibb pontjától, az alapján a terv alapján, melyet a nevezett kikötőről 1782-ben Don Juan Pantoja, a spanyol flotta másodkapitánya készített, és 1802-ben Madridban adták ki, a Sutil és a Mexicana szkúnerek útjáról készült atlaszban; mely tervről mellékelünk egy példányt, a megbízottak aláírásával és pecsétjével.

A célból, hogy a határvonalat kellő pontossággal ki lehessen jelölni a hiteles térképeken, és hogy a két köztársaság ezen cikkelyben leírt határát kijelölő határköveket fel lehessen állítani, mindkét kormánynak ki kell neveznie egy megbízottat és egy földmérőt, akiknek, ezen szerződés ratifikált példányainak

---

²Ezt a cikkelyt az 1853. december 30-án kötött Gadsden Szerződés 1. cikkelye ki-gészítette. Szövegét lásd a Függelékben.

³1 tengeri league = 3 tengeri mérföld = 5,5 km

kicserélését követő egy éven belül találkozniuk kell San Diego kikötőjében és a nevezett határt teljes egészében meg kell húzniuk és ki kell jelölniük a Rio Bravo del Norte torkolatáig. Naplót kell vezetniük és cselekvési tervet kell készíteniük; s az általuk elfogadott eredmény ezen szerződés részének tekintendő és ugyanolyan hatállyal bír, mintha bele lenne illesztve. A két kormány barátilag megegyezik, hogy mire lehet szüksége ezen személyeknek és esetleges kísérőiknek.

A jelen cikkely értelmében megállapított határvonalat mindkét köztársaság tiszteletben kell, hogy tartsa, s ezen semmiféle változtatás nem eszközölhető, kivéve mindkét nemzet kifejezett és önkéntes beleegyezése révén, melyet az egyes kormányok törvényesen adnak, alkotmányukkal összhangban.

VI. cikkely

Az Egyesült Államok hajói és polgárai számára mindenkor biztosítani kell a szabad és zavartalan átkelést a Kaliforniai-öblön és a Colorado folyón a Gila folyó torkolata alatt, az előző cikkelyben meghatározott határvonaltól északra fekvő birtokukra vagy birtokukról; magától értetődő, hogy az átkelés a Kaliforniai-öböl és a Colorado folyó vízi útján történik és nem szárazföldön, hacsak nem a mexikói kormány kifejezett beleegyezésével.

Ha, az esetleges későbbi vizsgálódások során kiderülne, hogy hasznos és előnyös lenne egy út, csatorna, vagy vasút építése, mely részben vagy egészben a Gila folyón haladna, vagy annak jobb vagy bal partján, a folyó szélétől számított egy tengeri *league*-en belül, a két köztársaság kormánya egyezményt köt annak megépítéséről abból a célból, hogy az egyenlő mértékben legyen hasznára és előnyére mindkét országnak.

VII. cikkely⁴

Mint hogy a Gila folyót és a Rio Bravo del Norte Új Mexikó déli határvonala alatti részét az ötödik cikkely értelmében közösen kettéosztja a két köztársaság, a Gila és a Bravo nevezett határ alatti hajózása szabad és általános legyen mindkét ország hajói és polgárai számára; a másik beleegyezése nélkül egyik ország sem végezhet olyan munkálatokat, mely gátolná vagy megakadályozná, részben vagy egészben ezen jog gyakorlását; még abból a célból

---

⁴Ezt a cikkelyt az 1853. december 30-án kötött Gadsden Szerződés 4. cikkelye készíttette. Szövegét lásd a Függelékben.

sem, hogy a hajózás új módszereit részesítsék előnyben. Nem szedhető semmiféle adó vagy díj, semmilyen elnevezéssel vagy címen ezen szakaszokon közlekedő hajóktól vagy személyektől, vagy a rajtuk szállított áruk vagy ingóságok után, kivéve, ha valamelyik parton kirakják őket. Ha a nevezett folyók hajózhatóságának, vagy ezen állapotuk fenntartásának érdekében szükséges vagy előnyös lenne bármilyen adót vagy hozzájárulást szedni, az csak mindkét kormány beleegyezésével történhet.

A jelen cikkelyben szereplő feltételek határaikon belül nem sérthetik egyik köztársaság területi jogait sem.

VIII. cikkely

Azoknak a mexikóiaknak, akik olyan területeken élnek, melyek korábban Mexikóhoz tartoztak, de a jövőben az Egyesült Államok jelen szerződésben megállapított határain belül helyezkednek majd el, szabadságában áll továbbra is ott élniük, vagy bármikor elköltözniük a Mexikói Köztársaság területére, megtarthatják tulajdonukat, melyet a nevezett területeken birtokolnak, vagy eladhatják azt, és tetszésük szerinti helyre elvihetik jövedelmüket anélkül, hogy emiatt bármilyen hozzájárulást, adót, vagy illetéket kellene leróniuk.

Azok, akik szívesebben maradnak a nevezett területeken, megtarthatják mexikói állampolgárságukat és állampolgári jogaikat, vagy megszerezhetik az Egyesült Államokét. Azonban erről a jelen szerződés ratifikált példányainak kicserélésétől számított egy éven belül dönteniük kell, azok, akik a nevezett területeken maradnak az egy év letelte után anélkül, hogy kinyilvánították volna szándékukat mexikói állampolgárságuk megtartásáról, úgy kezelendők, mint akik az Egyesült Államok állampolgárai kívánnak lenni.

A nevezett területeken bármilyen tulajdon, ami olyan mexikóiaké, akik jelenleg nem laknak ott, sérthetetlen. A jelenlegi tulajdonosok, örökösök és minden olyan mexikói, aki a nevezett tulajdonra ezek után szerződés révén szert tesz, rá vonatkozóan ugyanolyan garanciákkal bír, mintha az az Amerikai Egyesült Államok polgárainak birtokában lenne.

IX. cikkely

A fentebb nevezett területeken lévő azon mexikóiak, akik nem tartják meg a Mexikói Köztársaság állampolgárságát, az előző cikkelyben szereplő feltétel szerint az Egyesült Államok Uniójához fognak tartozni és megfelelő időben (amit az Egyesült Államok Kongresszusa határoz meg) az Egyesült Államok minden állampolgárát megillető jogokat kell, hogy élvezzék, az Alkot-

mány elvei alapján, ezalatt pedig biztosítani kell számukra jogaik és tulajdonuk szabad élvezetét és védelmét, s vallásuk korlátozás nélküli gyakorlását.

X. cikkely (A béke fogalmazói által törölve)⁵

XI. cikkely⁶

Figyelembe véve, hogy azon területek nagy részét, melyek a jelen békeszerződés révén a jövőben az Egyesült Államok határain belül lesznek majd, pillanatnyilag vad törzsek foglalják el, akik ettől kezdve az Egyesült Államok kormányának kizárólagos felügyelete alá tartoznak, s akiknek Mexikó területére történő betörései a végtelékig károsak lennének, ünnepélyes megegyezés született, hogy az Egyesült Államok kormánya az ilyen portyázásokat erővel megakadályozza, amikor csak erre szükség van, és ha nem lehet megakadályozni, akkor a nevezett kormány ezeket a betöréseket meg fogja büntetni és értük elégtételt fog követelni — mindezt ugyanolyan módon, ugyanazzal az igyekezettel és energiával, mintha ezeket a betöréseket saját területén, saját állampolgárai ellen terveznék vagy követnék el.

Nem lehet törvényes, semmilyen ürüggyel, az Egyesült Államok egyetlen lakosa részéről sem, hogy bármilyen mexikóit, vagy Mexikó területén élő külföldit vásároljon vagy megszerezzen, akit a két köztársaság bármelyikének területén lakó indiánok ejtettek fogságba; sem az, hogy vásároljon vagy megszerezzen olyan lovat, öszvért, szarvasmarhát, vagy bármilyen tulajdont, melyet ezek az indiánok mexikói területen loptak el.

Abban az esetben, ha mexikói területen indiánok által elfogott személyt, vagy személyeket az Egyesült Államok területére visznek, az utóbbi kormá-

---

⁵Az eredeti fogalmazványban a X. cikkely részletes nyilatkozatot tett, melyben mindenfajta korábbi tulajdonjogot — akár a spanyol gyarmati időkbeli származó földadományokat is —, illetve függőben lévő jogcímet garantált. Az Egyesült Államok Szenátusa azonban nem volt hajlandó ratifikálni a cikkelyt. Így, a Szerződés későbbi példányaiban a X. cikkely alatt üresen maradt a hely. Mivel a mexikói kormány nem értett egyet a cikkely törölésével, az amerikai megbízottak az 1848. május 26-án elkészített Jegyzőkönyvben (lásd a dokumentum végén) megfogalmaztak egy nyilatkozatot, melyet már a mexikói kormány is el tudott fogadni. Ez azonban, egyszerű értelmezés lévén a későbbiekben nem volt kötelező érvényű.

⁶Ezt a cikkelyt az 1853. december 30-án kötött szerződés 2. cikkelye hatályon kívül helyezte.

nya kötelezi magát és a legünnepélyesebben vállalja, amint tudomást szerez arról, hogy területén ilyen foglyok vannak, és arra képes, befolyásának és erejének kötelességtudó felhasználásával kiszabadítja őket és visszaadja őket országuknak, vagy átadja őket a mexikói kormány megbízottjának vagy képviselőjének. A mexikói hatóságok, amennyiben lehetséges, értesíteni fogják az Egyesült Államok kormányát az ilyen foglyokról; megbízottaik fizetni fogják a kiszabadított foglyok ellátásával és szállításával járó költségeket; akiket ezalatt az amerikai hatóságok a lehető legnagyobb vendégszeretettel fogadnak azon a helyen, ahol vannak. Ha azonban az Egyesült Államok kormánya azelőtt szerezne információt területén lévő mexikói foglyok létéről, hogy Mexikóból érkezne erről hír, a fenti feltételek szerint haladéktalanul el fog járni kiszabadításuk és a mexikói megbízottnak történő átadásuk érdekében.

Abból a célból, hogy ezen feltételek a lehető legnagyobb hatásfokkal teljesülhessenek, s ez által az igaz szellemük és szándékuk által megkövetelt biztosíték és orvoslás megvalósuljon, az Egyesült Államok kormánya most és a jövőben is olyan törvényeket hoz, késedelem nélkül, amit az ügy természete megkíván, s azokat mindig határozottan végre is hajtja. Végül, a nevezett kormány sohasem tévesztheti szem elől ezen kötelezettség szentségét, amikor a nevezett területek bármelyikéről elköltözteti az indiánokat, vagy az Egyesült Államok polgáraival betelepíti; épp ellenkezőleg, különös figyelmet kell arra fordítania, hogy ne hozza az indián lakosokat olyan helyzetbe, hogy olyan betörésekkel kelljen új otthon keresniük, melyek korlátozását az Egyesült Államok ünnepélyesen megfogadta.

XII. cikkely

Tekintettel az Egyesült Államok határainak jelen szerződés ötödik cikkelyében meghatározott kiterjesztésére, az Egyesült Államok kormánya vállalja, hogy a Mexikói Köztársaság kormányának tizenöt millió dollárt fizet.

Miután ezen szerződést a Mexikói Köztársaság kormánya ratifikálta, az Egyesült Államok kormányának azonnal három millió dollárt kell kifizetnie a nevezett kormány részére, Mexikó városában, mexikói arany vagy ezüst érmékben. A fennmaradó tizenkét millió dollárt ugyanazon a helyen kell kifizetni, ugyanolyan érmékben, három millió dolláros évi részletben, az adott összegre eső évi hat százalékos kamattal együtt. A kamat számítását a teljes tizenkét milliós összegre attól a naptól kell kezdeni, amikor a jelen szerződést a mexikói kormány ratifikálja, és az első részletet e naptól számított egy év leteltével kell fizetni. Minden egyes évi részlettel a kezdetektől felszaporodott rá eső kamatot is ki kell fizetni.

XIII. cikkely

Az Egyesült Államok, továbbá, magára vállalja és kifizeti az igénylőknek a most és a jövőben esedékessé váló összegeket, a Mexikói Köztársasággal szemben már kiegyenlített, illetve a két köztársaság között ezer nyolcszáz harminc kilenc április tizenegyedik napján és ezer nyolcszáz negyven három január tizenharmadik napján született egyezséget követően támasztott igények alapján; hogy a jövőben a Mexikói Köztársaság teljesen mentes legyen a nevezett követelések nyomán történő bármilyen kifizetésektől.

XIV. cikkely

Az Egyesült Államok ezenkívül feloldja a Mexikói Köztársaságot az Egyesült Államok polgárainak minden olyan követelése alól, melyet ez ideig nem ítétek meg a mexikói kormánnyal szemben, s melyek ezen szerződés aláírásának dátuma előtt keletkeztek; ezen feloldás végleges és örökre szól, függetlenül attól, hogy a nevezett igényeket elutasítja vagy elfogadja a következő cikkely által kijelölendő megbízottak testülete, s attól is, hogy mekkora a jóváhagyott követelések összege.

XV. cikkely⁷

Az Egyesült Államok miután Mexikót felmenti minden az előző cikkelyben leírt, polgárai által támasztott követelés alól és azokat véglegesen és örökre, összegüktől függetlenül semmissé nyilvánítja, vállalja, hogy azokat kifizeti, három és negyed millió dollárt meg nem haladó összegben. Ezen követelések érvényességének és összegének biztosítására az Egyesült Államok kormánya egy megbízott testületet fog felállítani, melynek döntései véglegesek és megmáshatatlannak lesznek; feltéve, hogy az egyes követelések érvényességének eldöntésekor a testületet a Mexikó városban ezer nyolcszáz negyven három november huszadikán létrehozott, még nem ratifikált megegyezés első és ötödik cikkelye által leírt elvek és szabályok vezérlik és irányítják; és egyetlen olyan esetben sem születik pozitív döntés olyan követelésről, melyeket az elveket és szabályokat nem követi.

---

⁷Az 1849. március 3-án elfogadott törvény alapján ezeket a megbízottakat az igények megvizsgálására és rendezésére jelölték ki. A megbízás 1851. április 15-én ért véget, s összesen 3.208.314,96 dollár értékű követelést elégített ki.

Ha, a nevezett megbízott testület vagy a követelést támasztók úgy ítélik meg, hogy a Mexikói Köztársaság kormányának tulajdonában vagy hatáskörében van olyan könyvelés, feljegyzés vagy dokumentum, mely a követelés igazságos megtételéhez szükséges, a megbízottak, vagy rajtuk keresztül a követelést támasztók, a Kongresszus által meghatározott időtartamon belül, a mexikói külügyminiszternek címzett folyamodványban írásban kérhetik, hogy azt adják át az Egyesült Államok külügyminiszterének; a mexikói kormány pedig vállalja, hogy a kérés benyújtását követő legrövidebb időn belül a tulajdonában vagy hatáskörében lévő kiválasztott könyveléseket, feljegyzéseket vagy dokumentumokat (vagy azok hitelesített másolatát vagy kivonatát) a nevezett külügyminiszter rendelkezésére bocsátja, aki azonnal átadja azokat a nevezett megbízottak testületének; feltéve, hogy ilyen folyamodványt addig egyetlen kérelmező sem ad be, míg azokat a tényeket, melyeket ezek a könyvelések, feljegyzések vagy dokumentumok bizonyítanak eskü vagy esküváltó nyilatkozat által meg nem erősítették.

XVI. cikkely

A szerződő felek fenntartják maguknak a teljes jogot arra, hogy területükön az általuk biztonsági okokból szükségesnek ítélt pontokat erődítménnyel lássák el.

XVII. cikkely

A Mexikóvárosban Kr.u. 1831. április 5-én az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Mexikói Államok között létrejött barátsági, kereskedelmi és hajózási egyezmény, a kiegészítő cikkely kivételével, s annak kikötésével, hogy a nevezett egyezmény feltételei nem lehetnek összeférhetetlenek a jelen szerződés feltételeivel, ezennel a jelen szerződés ratifikált példányainak kicserélésétől számított nyolc évre megújítatik, s ugyanolyan erővel és hatálylally bír, mintha annak része lenne; magától értetődő, hogy a szerződő felek fenntartják maguknak a jogot, hogy a nevezett nyolc éves időtartam letele után bármikor felmondhatják azt, ha a másik felet szándékukról egy évvel korábban értesítik.

XVIII. cikkely

Az Egyesült Államok Mexikóban lévő csapatai számára érkező bármilyen utánpótlás, ha az az általuk elfoglalt kikötő végső kiürítése előtt, vagy azután érkezik, hogy ezekben a kikötőkben a vámhivatalokat visszaadják, teljes mér-

tékben mentes mindenféle vámtól és illetéktől. Az Egyesült Államok kormánya ezennel vállalja és megfogadja, hogy Mexikó bevételeinek védelmére őrséget állít és éberren óvja azt, megakadályozván, hogy ezen kikötés ürügyén másfajta vagy más mennyiségű árut importáljanak, mint ami az Egyesült Államok csapatainak használatára vagy fogyasztására valóban szükséges arra az időre, amíg Mexikóban tartózkodnak. E célból az Egyesült Államok minden hivatalnokának és ügynökének kötelessége, hogy jelentse az egyes kikötők mexikói hatóságának, ha tudomást szerez arról, vagy gyanítja, hogy ezen feltétellel bárki tisztességtelenül visszaél, s hogy ezeknek a hatóságoknak ezzel kapcsolatban minden lehetséges segítséget megadjon; s hogy minden ilyen kísérletet, ha azt egy illetékes bíróság bebizonyítja és az ügyben ítéletet hoz, úgy kell büntetni, hogy elkobozzák azt az árut, aminek tisztességtelen behozatalát megkísérelték.

XIX. cikkely

Azokra az árukra, ingóságokra és bármilyen tulajdonra vonatkozóan, melyeket az Egyesült Államok csapatai által elfoglalt mexikói kikötőkbe a meg szállás alatt bármelyik köztársaság állampolgárai vagy egy semleges ország polgárai vagy alattvalói szállítanak, a következő szabályok vonatkoznak:

1. Minden ilyen áru, ingóság és tulajdon, ha azelőtt érkezik, mielőtt a vámhivatalokat a mexikói hatóságoknak visszaadják, ahogyan erről a jelen szerződés harmadik cikkelye rendelkezik, mentes az elkobzás alól, még akkor is, ha azok importját a mexikói vámszabályok tiltják.

2. Ugyanilyen mentességet élvez minden olyan áru, ingóság és tulajdon, melyet közvetlenül a vámhivatal átadása után importálnak vagy azon hatvan nap letelte előtt, melyet a következő cikkely a mexikói vámszabályok bevezetésére kijelöl; a nevezett áru, ingóság és tulajdon azonban importálásakor azon vámfizetési kötelezettségek alá tartozik, melyet az említett következő cikkely határoz meg.

3. Minden az előző két szabályban meghatározott áru, ingóság és tulajdon az alatt az idő alatt, míg a behozatal helyén van, illetve amikor elszállítják az ország belsejébe, mentes bármilyen címen vagy néven szedett vámtól, adótól, vagy illetéktől. Semmiféle költség nem róható rájuk ki eladásukkor sem.

4. Minden olyan, az első és a második szabályban meghatározott áru, ingóság és tulajdon, melyet az ország belsejében lévő területre szállítottak, mialatt azt az Egyesült Államok csapatai megszállásuk alatt tartották, ottléte alatt mentes a forgalmi és a fogyasztási adó alól, s bármilyen címen vagy néven szedett illetéktől vagy adótól is.

5. Ha azonban bármilyen az első és második szabályban meghatározott árut, ingóságot vagy tulajdont olyan területre szállítanak, mely az adott időben nincs az Egyesült Államok csapatainak megszállása alatt, érte, odaérkezésekor, eladásakor vagy fogyasztásakor ugyanolyan vámot kell fizetni, mint amit a mexikói törvények békeidőben előírnának a tengeri kikötőkön át érkező árukra kirótt mexikói tarifarendszer szerint.

6. Az első és második szabályban meghatározott és mexikói kikötőben lévő bármilyen áru, ingóság vagy tulajdon birtokosának jogában áll azt újra hajóra rakni, bármilyen adó, vám, vagy illeték fizetésének kötelezettsége nélkül.

Azokat a fémeket vagy más tulajdont illetően, melyeket bármelyik mexikói kikötőből az idő alatt exportálnak, míg azt az Egyesült Államok csapatai tartják megszállva, s azt megelőzően, hogy a vámhivatalt az adott kikötőben visszaadnák, egyetlen személytől sem kérhetik a mexikói hatóságok, függetlenül attól, hogy általános vagy állami, semmiféle adó, vám, vagy díj fizetését, vagy érte bármilyen elszámolást.

XX. cikkely

A kereskedelem általános érdekeinek figyelembevételével megállapodás született, hogy ha kevesebb, mint hatvan nap telik el a jelen szerződés aláírása és a vámhivatalok visszaadása között, a harmadik cikkely feltételeinek megfelelően, ebben az esetben minden olyan áru, ingóság és tulajdon, mely a mexikói kikötőkbe a nevezett vámhivatalok visszaadása után érkezik, de a jelen szerződés aláírását követő hatvan nap eltelte előtt, beengedhető; és csak olyan vám róható ki rá, mely az adott vámhivatalban visszaadásakor hatályban van. Minden ilyen áru, ingóságra és tulajdonra az előző cikkelyben lefektetett szabályok vonatkoznak.

XXI. cikkely

Ha sajnálatos módon ezek után bármilyen vita merülne fel a két köztársaság Kormánya között a jelen szerződés bármelyik kikötésének értelmezésével kapcsolatban, vagy a két nemzet politikai vagy kereskedelmi kapcsolatainak bármelyik részletében, a nevezett Kormányok, nemzeteik nevében, ígéretet tesznek egymásnak, hogy a legőszintebben és legkomolyabban arra fognak törekedni, hogy az így felmerülő ellentéteket rendezzék, és megőrizzék a békét és a barátságot, melyet a két ország ezennel köt, s e célra felhasználják a kölcsönös képviselőket és a békés tárgyalást. Ha pedig ilyen módon nem tudnak megegyezni, ilyen indokkal egyik köztársaság sem fordulhat a másik el-

len a megtorlás, agresszió, vagy ellenségeskedés semmilyen formájában, amíg az a Kormány, mely jogaiban sértve érzi magát, a béke és a jószomszédság szellemében józanul nem gondolta át, vajon nem volna-e jobb, ha az ellentéteket tárgyalásos úton rendeznék a két fél kijelölt képviselőinek vagy egy baráti ország megbízottjainak segítségével. Ha pedig bármelyik fél ilyen megoldást javasol, azt a másiknak el kell fogadnia, hacsak nem ítéli azt összeférhetetlennek a vitás kérdés természetével vagy az eset körülményeivel.

XXII. cikkely

Ha (amit nem várunk, s amit Isten tilt) sajnálatos módon háború törne ki a két köztársaság között, azok most, ezt a szerencsétlen lehetőséget szem előtt tartva, ünnepélyesen fogadalmat tesznek egymás és a világ előtt, hogy teljes mértékben figyelembe veszik a következő szabályokat, ha az eset természete ezt lehetővé teszi, és annyira, amennyire csak lehet, minden olyan esetben, ha a teljes figyelembe vétel lehetetlen volna:

1. Bármelyik köztársaság kereskedője, ha a másik ország területén él, ott maradhat tizenkét hónapig (ha a szárazföld belsejében lakik), és hat hónapig (ha valamelyik kikötőben lakik), hogy behajtsa adósságait, s rendezze ügyeit; ez alatt az idő alatt ugyanolyan védelmet élvez, ugyanolyan elbánásban részesül minden tekintetben, mint a legbarátibb országok állampolgárai vagy alattvalói; az idő leteltével pedig, vagy korábban is, teljes szabadságukban áll elköltözni, s magukkal vinni ingóságait anélkül, hogy zaklatnák vagy akadályoznák őket, betartva azokat a törvényeket, melyeket a legbarátibb országok állampolgárainak vagy alattvalóinak be kell tartani. Ha bármelyik nemzet hadserege a másik területére lép, a nők, gyerekek, egyházi személyek, a különböző fakultások tudósai, a földművesek, a kereskedők, a mesteremberek, a kézművesek, a halászok, akik fegyvertelenek és nem erődített városokban, falvakban vagy helyeken élnek, és általában mindenki, akinek a foglalkozása a köz fenntartását és az emberiség hasznát szolgálja, személyében háborítatlannal, tovább üzheti foglalkozását. Házaikat vagy áruikat nem lehet felégetni, vagy más módon elpusztítani, jószágaikat nem lehet elvenni, földjüket tönkretenni azoknak a fegyveres csapatoknak, melynek a háború során útjába esnek; ha azonban a szükség úgy hozza, hogy ezen fegyveres csapatok használatára bármit el kell tőlük venni, méltányos áron meg kell azt fizetni. Tisztelni kell minden templomot, kórházat, iskolát, főiskolát, könyvtárat és minden jótékonyági célt szolgáló intézményt, s a hozzájuk kapcsolódó személyeket védelmezni kell kötelességük végrehajtásában, s hivatásuk gyakorlásában.

2. Abból a célból, hogy a hadifoglyok sorsa könnyebb legyen, hangsúlyozottan el kell kerülni, hogy őket távoli, zord vagy egészségtelen vidékekre

küldjék, vagy zárt és egészségre ártalmas helyekre zsúfolják össze őket. Nem lehet föld alatti börtönökbe, gályára vinni, vagy börtönbe zárni őket; nem lehet őket vasra verni, megkötözni, vagy végtagjaik használatában más módon korlátozni. A tiszteket feltételes szabadlábra kell helyezni megfelelő körzeten belül és kényelmes szállást biztosítani neki; a közkatonákat körletekben kell elhelyezni, melyek nyitottak és elég tágasak ahhoz, hogy levegőzni és mozogni lehessen bennük, s olyan tágas és jó barakkokban, mint amilyenben a fogva tartó fél katonái is vannak. Ha azonban bármelyik tiszt megszegi a feltételes szabadlábra helyezéskor tett esküjét és elhagyja a számára kijelölt körzetet, vagy bármelyik más fogoly elhagyja kijelölt körletének határait, ez a személy, tiszt vagy más fogoly elveszíti mindazt a szabadságot, melyet ezen cikkely számára a körzeten vagy a körletén belül biztosít. Ha pedig bármelyik tiszt, aki így megszegi esküjét, vagy bármelyik közkatona, aki megszőkik a számára kijelölt körletből, ezek után fegyvert viselne, mielőtt szabályosan kicserélték volna, a háborús törvények szerint kell eljárni vele. A tiszteket a fogva tartó félnek napi ellátásban kell részesítenie, ugyanakkora fejadaggal és ugyanolyan dolgokkal, mint amelyet a hasonló rangú tisztek saját hadseregükben kapnak; mindenki mást pedig ugyanolyan napi ellátásban kell részesíteni, mint amelyet egy közkatona saját seregében kapna; s mindezen ellátmány értékét a háború végén, vagy az illetékes parancsnokok által kötött megállapodás szerinti időközönként a másik fél köteles kifizetni, a foglyok ellátását fedező számlák kölcsönös kiegyenlítésével; ezeket a számlákat pedig nem szabad összekeverni másmilyenekkel, vagy más számlák fejében beszámítani, vagy a kifizetendő összeget visszatartani, kompenzációként vagy bármiféle, valós vagy színlelt sérelem megtorló intézkedéseként. Minkét fél számára engedélyezni kell, hogy a foglyok képviselőtére a másik fél birtokában lévő minden körletben megbízottat válasszon; mely megbízott tetszése szerinti gyakorisággal meglátogathatja a foglyokat, vám- és adómentesen kaphat és a foglyok között szétoszthat bármit, amit azok barátai kényelmük szempontjából fontosnak látnak küldeni; s szabadságában áll az őt megbízó félnek jelentéseit nyílt levélben elküldeni.

Kinyilatkoztatik, hogy sem az az ürügy, hogy a háború felbontja a szerződések, sem bármely más nem értelmezhető úgy, hogy megsemmisíti vagy felfüggeszti azt az ünnepélyes megegyezést, melyet ez a cikkely tartalmaz. Ellenkezőleg, pontosan a hadiállapot az, melynek esetére ez készült; és ami alatt kikötéseit oly szentül figyelembe kell venni, mint a természet vagy a nemzetek törvényeinek legelfogadottabb megkötéseit.

XXIII. cikkely

Jelen szerződést az Amerikai Egyesült Államok Elnöke kell, hogy ratifikálja, Szenátusának tanácsára és annak beleegyezésével; valamint a Mexikói Köztársaság Elnöke, általános Kongresszusának előzetes jóváhagyásával; a ratifikált példányokat pedig Washington városában, vagy a Mexikói Kormány székhelyén kell kicserélni, az aláírás dátumától számított négy hónap leteltével, vagy annál hamarabb.

Mi, az illetékes meghatalmazottak ebbéli hitünkben írtuk alá a békéről, barátságról, a határokról és a háború utáni rendezésről szóló szerződést, s ezennel pecsétjeinkkel kölcsönösen elláttuk azt. Készült öt példányban, Guadalupe Hidalgo városában, az Úr ezer nyolcszáz negyvennyolcadik évében, február második napján.

/pecsét/

N. P. Trist

/pecsét/

Luis G. Cuevas

/pecsét/

Bernardo Couto

/pecsét/

Migl. Atristain

JEGYZŐKÖNYV

Queretaro városában, ezer nyolcszáz negyvennyolc május havának huszhatodikán őexcellenciája Nathan Clifford és Ambrose H. Sevier, az USA megbízottjai és őexcellenciája Don Luis de la Rosa, a Mexikói Köztársaság külügyminisztere között lezajlott tárgyaláson, melynek az volt a célja, hogy előbbieket, kormányuk teljhatalmú megbízottaiként értelmezzék a Mexikói Köztársaság számára azokat a kiegészítéseket, melyeket a nevezett Egyesült Államok Szenátusa ahhoz a békéről, barátságról, a határokról és a háború utáni végleges rendezésről kötött szerződéshez csatolt, melyet a két Köztársaság Guadalupe Hidal goban írt alá, ez év február másodikán; a felek, az említett változások megbeszélése után megállapodtak, hogy a jelen jegyzőkönyvben rögzítik a következő értelmezéseket, melyeket kormányuk nevében és a Mexikói Köztársaságot érintő rájuk ruházott megbízás teljesítése érdekében fent említett Ő excellenciáik, a megbízottak adtak:

1. Az amerikai kormány a Guadalupe Hidal goi szerződés IX. cikkelyének elvetésekor, s annak a Louisianai szerződés III. cikkelyével történő helyettesítésekor nem kívánta semmilyen módon sem kisebbiteni azt az egyezséget, amit a nevezett IX. cikkely a Mexikó által átengedett területek lakosainak érdekében elfogadott. Úgy értelmezi, hogy ezen egyezés teljes egészében ben-

ne foglaltatik a Louisianai szerződés III. cikkelyében. Következésképpen, mindazokat a polgári, politikai, és vallási kiváltságokat és garanciákat, melyek az átadott területek lakosait megillették volna, ha a szerződés IX. cikkelye érvényben marad, azok a továbbiakban is, változtatás nélkül élvezhetik, a behelyettesített cikkely értelmében.

2. Az amerikai kormány a Guadalupei szerződés X. cikkelyének elvetésekor semmilyen módon nem kívánta érvényteleníteni az átadott területeken lévő mexikói földadományokat. Ezen adományok, a szerződés cikkelyének elvetése ellenére megtartják törvényes értéküket, s az adományozottak elismerethetők törvényes jogcímüket az illetékes amerikai bíróságok előtt.

Az Egyesült Államok törvénye értelmében az átadott területeken lévő személyes tulajdon vagy ingatlan birtoklása akkor számít jogosnak, ha az törvényes volt a Kaliforniában, illetve Új Mexikóban 1846. május 13-ig, valamint Texasban 1836. március 2-ig érvényben lévő mexikói törvények alapján.

3. Az Egyesült Államok kormánya a szerződés XII. cikkelye utolsó bekezdésének elvetésével nem kívánta megfosztani a Mexikói Köztársaságot azon tizenkét millió dolláros összeg bármikor történő (általa legjobbnak ítélt időben való) szabad és korlátozás nélküli átadásától, átruházásától, vagy átutalásától, melyet az Egyesült Államok ugyanezen kormánya a kiegészítő cikkelyben megjelölt helyen átadni köteles.

Ezen értelmezések elfogadása után a Mexikói Köztársaság külügyminisztere kormánya nevében kijelentette, hogy az ratifikálni fogja a Guadalupei szerződést az Egyesült Államok szenátusa és kormánya által módosított formában. Ennek bizonyosságául Ő excellenciáik, a nevezett megbízottak és a miniszter a jelen jegyzőkönyvet öt példányban aláírták és lepecsételték.

/pecsét/

/pecsét/

/pecsét/

A. H. Sevier

Nathan Clifford

Luis de la Rosa

*Azon cikkelek, melyekre a fenti szerződés
tizenötödik cikkelye utal*

*Az Egyesült Államok és a Mexikói Köztársaság között
1843. november 20-án létrejött ratifikálatlan megállapodás
első és ötödik cikkelye*

I. cikkely

Minden olyan igényt, melyet a Mexikói Köztársaság állampolgárai az Egyesült Államok kormányával szemben a következőkben megfogalmazott módon és időben támasztanak, és minden olyan igényt, melyet az Egyesült Államok polgárai a Mexikói Köztársaság kormányával szemben támasztottak, s bármilyen okból a bizottság, vagy az 1839-es egyezmény által kinevezett végrehajtó nem kapott meg, nem vett figyelembe, vagy kérdésében nem döntött véglegesen, s melyet a következőkben meghatározott módon és időben nyújtanak be, négy megbízottnak kell címezni, akiknek bizottságot kell alkotniuk, s akiket a következő módon kell kinevezni, vagyis: két megbízottat a mexikói Köztársaság elnöke nevez ki, a másik kettőt pedig az Egyesült Államok elnöke, a szenátus jóváhagyásával és beleegyezésével. Az ily módon kijelölt nevezett megbízottak egymás jelenlétében esküt kell, hogy tegyenek, hogy a hozzájuk benyújtott igényekről részrehajlás nélkül tartanak vizsgálatot és döntenek, s azt törvényesnek ítélik a benyújtott bizonyítékok, az igazságosság elvei, a nemzetek törvényei és a két köztársaság szerződése alapján.

V. cikkely

Minden olyan, az Egyesült Államok polgárai által a Mexikói Köztársaság kormányával szemben támasztott igényt, melyet a megbízottak elbíráltak, s az 1839. április 11-én kötött egyezmény által kijelölt döntőbírótság elé utaltak, s melyben az nem döntött, az ezen egyezmény értelmében felállított döntőbírótság elé kell utalni, s annak a korábbi egyezményben kijelölt döntőbírótság számára megjelölt elvek alapján döntenek, annak döntése pedig végleges és megfellebbezhetetlen. Abban is megállapodás történt, hogy ha az illetékes megbízottak célszerűnek ítélik, új érveket is benyújthatnak a döntőbírósnak a nevezett igényekkel kapcsolatban.